

“ HOCAM DEVLET NİYE YASAKLA MIYOR?”

Dar gelirli bir ailenin çocuğu olarak liseyi inşaatlarda çalışarak okudum. İnşaatla iş bulamazsam İzmir Kemeraltı caddesinde çorap, mendil satardım. Bir gün inşaatla çalışırken iyi giyimli biri geldi. “ **Oğlum bahçe işlerinden anlar mısın?**” dedi. Ben de “ **Ne gibi amca?**” dediğimde, “ **Bahçe çapalayacaksın**” dedi. Ben de “**Amca zaten köyde o, benim yaptığım iş.**” dedim ve anlaştık. Ertesi gün kaldığım yurttan lüks bir araba ile İzmir Balçova’da denize nazır bahçesi olan bir lüks bir eve götürdü. Elime bir çapa ve bel vererek bahçeyi bellememi istedi.

Ben bahçeyi bellemeye başladım. Güzel iş bulmanın sevinciyle kan ter içinde çalışırken öğleye doğru daha başka kelli felli bir adam gelerek bana “ **Kolay gelsin evlat!**” dedi ve benimle konuşmaya başladı. Öğrenci olduğumu, anlayınca, bana yakınlık duyduğunu hissettim. Öğleyin de güzelce karnımı doyurdu. Akşamüzeri işi bıraktığımda da bana umulanın üzerinde bir para vererek her hafta sonları bahçeye gelerek çalışmamı istedi. Ertesi hafta yine aynı bahçeye gittim ve geçen haftadan kalan yeri de belledim, yine akşamüzeri bana geçen haftadaki gibi işçi yevmiyesi üzerinde bir para verdi. Bu arada bende bahçeyi belleme işini bitirmiş oldum. İş bittiği için onların gel demesine rağmen ertesi hafta işe gitmedim. Rahat rahat tatil keyfini yatağımda çıkarırken baktım ki yurttan benim ismim anons ediliyor. Giyimdim aşağı indim baktım ki beni ilk defa bahçeye götüren adam. Yine beni alarak bahçeye götürdü. Ve evin sahibine çıkardı. Aynı adam bana dedi ki “ **oğlum sen her hafta buraya geleceksin ağaçların dibini çapala, düşen yaprakları toparla, bak elinden geliyor ağaçları buda, yazlık, kışlık sebzeler dik nasıl olsa köy çocuğu olarak bunları biliyorsun. Her akşam da yevmiyeni al git**” Bunun üzerine ben de talimat üzere her hafta sonu evin bahçesine gidiyor, bahçede oyalanıyor, karnım doyuruluyor akşam yevmiyemi alıp yurda dönüyordum.

Derken evin sahibi beni sevmeye ve bana babacan tavrıyla yakınlık duymaya başladı. Ben de kendisini çok sevdim. Öğrenciliğimin son senesini (.....) amcanın bahçesinde çalışarak sıkıntısız bir öğrencilik hayatım oldu.

Sonunda bizim okul bitti öğretmen oldum. İzmir’den ayrıldıktan sonra onun bir mafya babası olduğunu öğrendim. Ama ben Allah rahmet eylesin (.....) Amcaya hiç unutmadım.

Bayramlarda ailemden sonra mutlaka İzmir’e gider elini öperdim. Yaşının ilerlediği son günlerde yine bir bayram ziyaretimde beni görmekten dolayı son derece mutlu oldu ve beni bırakmadı akşam yemeğine alıkoydu. Beni denize nazır evinde misafir etti. Yemekler yenip evin balkonunda kahvelerimizi içerken, (.....)amcaya ıkına, sıkıla :” .... **Amca ben seni çok seviyorum. Bakıyorum her şeyin var. Kimseye muhtaç da değilsin. Artık bu işlerden elini ayağını çeksen olmaz mı?**” dediğinde, efkarlanarak bir ‘Ah!’. çeken ..... amca, derinden gözlerimin içine bakarak, “**Ah Kadir oğlum! .. Ah!... Ben bu işlerden memnun olduğumu mu sanıyorsun? Yaşadığım bu hayatın, hayat olmadığını ben de biliyorum. Ama gel gör ki etrafımda bunca fedai var. Bunları ben besliyorum. Kaynak kurursa bunlar önce beni hallederler**” dedi. Hayatını çok değiştirmek istediği halde değiştiremeden pişmanlık içinde son nefesini verdi.

Geçtiğimiz yıl Kanada Ottawa üniversitesinde görev yapan bir öğrencim Mehmet bey ziyaretime gelerek “ **Hocam Kanada ‘da kulağını çınılattım haberin odlu mu?** “ dedi. “ **Hayırdır**” dediğimde, “ **Hocam sen bize ilk dersinde ‘çocuklar! en çok hata yapma çağındasınız hayat çizginizi doğru seçin. Yanlış çizgi, sizin bugün karakterinizi, yarın da hayatınızı şekillendirecek**” demiştiniz. Kanada’nın kuzeyi 6 ay kış, 6 ay da yaz. Yazın eriyen donlar, yolda çamur deryası oluşturuyor. Yazın bu yolu kullanan kamyonların oluşturduğu izler kışın donduğunda derin çukurlar oluşturuyormuş. Yolun başında, yolu

kullanacak şoförler için şöyle bir trafik levhası varmış: **"Sürücü! gitmek istediğin yere varabilmen için lütfen hangi izi takip edeceğini iyi seç."**

Geçtiğimiz hafta mesaim Manisa Açık Cezaevi, Manisa T Tipi kapalı cezaevi ile Manisa Serbest Denetimlilerle devam etti. Gittiğim cezaevlerinde müdürlere konuşacağım salonda hangi suçlular var? diye sormuyorum. Sorarsam rahat konuşamıyorum. Ama ben konuşurken konuştuğum konulara göre salonda hangi suçlular olduğunu yüzlerinin şekillerinden anlıyorum.

28 Şubat Cuma günü Manisa Baş Savcısı Sayın Ahmet Çiçek beyefendinin talimatı, Manisa Serbest Denetimli Müdürü Sayın Nurullah Menteşe beyin de organizesi ile Manisa **Yeşil Kitap Kahve** salonunda S. denetimli kardeşlerimle beraber oldum. TÜİK'in alkol kullananların işlediği suç oranlarını söylerken dinleyicilerden bir mahkûm söz isteyerek:

" Hocam madem devlet niye yasaklamıyor? " diye itirazda bulundu. Belli ki mafya babası (.....) amca gibi nefsi ona uygun bir mazeret üreterek vicdanını rahatlatmak istiyordu.

Her insanın fitri yaratılışı sebebiyle, aslı, özü iyidir. İnsanın kötülüğü, iyilik potansiyeli ile kıyaslanırsa ışığa göre gölge nispetindedir. Ama ne var ki o ışığı tutuşturacak bir rehber gerekli. O rehber de bizi yaratan, yaşatan ve yaratırken bu dünyada nasıl yaşayacağımıza dair iyi ve kötünün, doğru ve yanlışın yer aldığı reçete; Kur'andır.

Kur'an'ın iyi ve doğru diye belirlediği şeyleri yaparsak üzerimize gökten taş yağsa başımıza düşmez. Ama onun kötü ve yanlış olarak belirlediği (Uyuşturucu, alkol, kumar, yalan, zina vs.) şeyleri yaparsak öbür dünyayı bilmem ama bu dünyada iki şey kaybederiz. **1- Para kaybederiz, 2- İtibar kaybederiz.**

Benzetmek gerekirse hasta bir insanın doktora gidip de doktorun yazdığı reçeteyi eline alınca **" Doktor ben seni tanımıyorum, reçeteni de kullanmıyorum."** derse, ne olur? Pisi pisine hastalığı artar neticede ölür. Tıpkı insan da yaratanını ve yaratanının kılavuzluğunu kabul etmezse dünyadaki sefilliğini kadere yükleyerek kendini **" Kader Mahkûmu"** avutamaz.. Ki avutsa da eline bir şey geçmez. Nasıl ki tuvalin başına geçen ressam en güzel resmi yapmaya gayret ediyorsa, Allah da hiçbir insanı kötü insan olsun diye yaratmaz. O, bizim iyi insan olmamızı ister. Nitekim iyi insan olmamız için hiçbir canlıya vermediği **akıl** nimeti ile **vicdan** denen teraziyi bize bahşetmiştir. Akıl ile vicdanını rehber edinmeyip de nefsinin rehber eden insanlar, dünyanın karanlık sokaklarında kaybolmaya, bataklıklarında batmayı göze almalıdırlar. www.kadirkeskin.net

Not: Manisa Yeşil Kitap Kahve salonunda Serbest Denetimlilerle beraberdim. Kısmet olursa 10 Mart Salı günü seminer programlarıma Konya'da devam edeceğim.